

FEBRER

11 MARE DE DÉU DE LOURDES

19:00 Rosari davant la capella del Santíssim

17 DIMECRES DE CENDRA

19:30 Eucaristia amb imposició de la cendra

21 Trobada de l'OFS a l'església del convent

10:00 Pregària amb exposició del Santíssim

11:00 Eucaristia

28 TROBADA VIRTUAL**8:30 - 10:30 Formació oberta a tots els germans sobre la Regla**

MARÇ

7 TROBADA VIRTUAL**9:00 - 11:00 Fratelli tutti, cap. 7è "Camins de retrobament"****(a càrrec de la germana Montserrat Linares, OFS)**

☞ **Tots els DIVENDRES de Quaresma celebrarem el VIACRUCIS a l'església del convent després de la missa (aprox. a les 20.15).**

☞ **Per participar en les trobades virtuals, contacteu la Neus Roig.**

FER-NOS PRESENTS COM DÉU ÉS PRESENT

Un dels escrits de sant Francesc que més m'agrada de meditar és l'anomenada *Paràfrasi del Parenostre*. Sant Francesc entra dins del Parenostre amb el cor despullat d'un que se sap cridat profundament a la comunió de Déu que necessàriament va unida a la comunió dels germans.

Ho veiem quan comenta el vers "Faci's la vostra voluntat, com al cel, també a la terra". Afegeix de seguida: "*perquè us estimem amb tot el cor, pensant tothora en Vós; amb tota l'ànima, tothora desitjant-vos; amb tota la ment, dirigint a Vós totes les nostres intencions, cercant en tot l'honor vostre; i amb totes les nostres forces i els sentits de l'ànima i del cos en obsequi del vostre amor i no pas en altra cosa; i estimem*

el nostre proïsme com a nosaltres mateixos atraient tothom al vostre amor segons les nostres forces, alegrant-nos dels béns d'altri com dels nostres, compadint-los en els mals i no fent cap ofensa a ningú." Fixem-nos que, per a Sant Francesc, el desig que es faci la voluntat de Déu a la terra té una traducció ben concreta també agafada de Jesús: "Estima Déu sobre totes les coses i als altres com a tu mateix". Aquest estimar els altres, si ho fem ben empeltats en l'amor de Déu, farà que atraguem tothom cap a Ell. Com? Aleglant-nos dels béns dels altres i compadint els altres en els seus mals. ¿No és això estimar de veritat? Aleglar-se per l'altre i amb l'altre, voler el seu bé i acompanyar-lo en els seus dolors i patiments: saber estar al costat els uns dels altres.

Aquests temps de pandèmia, en què se'ns imposa la separació física, tan dura i difícil, en què molts queden sols, en què els malalts no poden ser visitats als hospitals o a les cases, siguem ferment del Regne! Estiguem ben a prop els uns dels altres de totes les maneres que ens sigui permès i possible. No només trucant-nos per parlar (que ja és molt important!) sinó també quedant "telemàticament" per resar junts. Potser el rosari, potser el Parenostre, potser la novena del Padre Pio, o ara també amb les nostres trobades fraternes. I, en la mesura del possible, venint a l'Església, on trobarem la taula parada i el Senyor que ens hi espera.

El que Déu fa amb nosaltres cada dia ("estar amb nosaltres") mirem de fer-ho nosaltres amb els altres ("estar els uns amb els altres") com a signe de l'amor que Déu ens té, del qual neix l'amor que ens hem de tenir els uns als altres.

Ara que s'atansa la Quaresma, visquem ben units la nostra esperança, l'alegria de la fe, que ningú mai no ens podrà arrabassar.

Fra Òscar Bernaus Griñó, OfmCap

**GERMANOR FRANCISCANA
FRATERNITAT FRANCISCANA SEGLAR
ARENYS DE MAR**

FEBRER 2021 N° 508

<http://ordefranciscaseglar.jimdo.com/>

Tels. 93.792 06 41 / 679 79 69 18

L'Èxode ha estat sempre el model per a la nostra Quaresma. L'alliberament de l'esclavatge d'Egipte i el consegüent pelegrinatge pel desert, constitueixen una experiència espiritual permanent. D'aquí la importància de la **memòria**: "... Recorda el camí que el Señor el teu Déu t'ha fet recórrer durant aquests quaranta anys pel desert..." (Dt 8,2). I això se'ns diu a nosaltres avui: fes memòria del que el Senyor, el teu Déu, t'ha fet passar durant aquests anys i cerca el significat. Com Maria, que guardava en el cor tots els esdeveniments que no entenia (Lc 2,19).

La carta als Hebreus, al capítol 4, compara la marxa d'Israel cap a la Terra promesa, el Lloc del Repòs, amb el pelegrinatge de l'Església cap a la Patria Celestial, i recomana la fe i l'obediència per entrar al veritable Lloc del Repòs. Però hi ha una diferència: pels cristians la Pasqua és abans, el Cel ja ha entrat a la Terra amb la Resurrecció de Jesús, i la Patria Celestial ja es pot experimentar aquí. Evidentment aquest do escatològic és gratuït, l'experiència de l'Esperit Sant no es pot exigir, però si es pot preparar.

Una vida tancada en l'egoisme, barra les portes a l'experiència de l'Esperit, i una vida lliurada, pro-existent com la de Jesús, obre les portes a la joia celestial. "El qui perd la vida, la guanya". Tal com diu 2Cor 4,16: "En la mesura que la nostra vida es va consumint d'amor, dins nostre es va eixamplant la vida de la resurrecció."

És en aquest sentit que el pelegrinatge cap a la Patria, el camí, es converteix en actituds concretes que ens fan experimentar El Repòs de la Pàtria (He 4,10) o el neguit de la Mort. Perquè com diu He 11,1: "Creure és posseir anticipadament els béns que esperem."

Suggeriments:

- Llegir Hebreus, capítols 3 i 4
- Llegir el salm 95(94). Quina és la temptació de Massà i Meribà?
- Pensar en els cinc o deu anys darrers de la meua vida i recordar moments importants. Què m'ha volgut dir Déu?